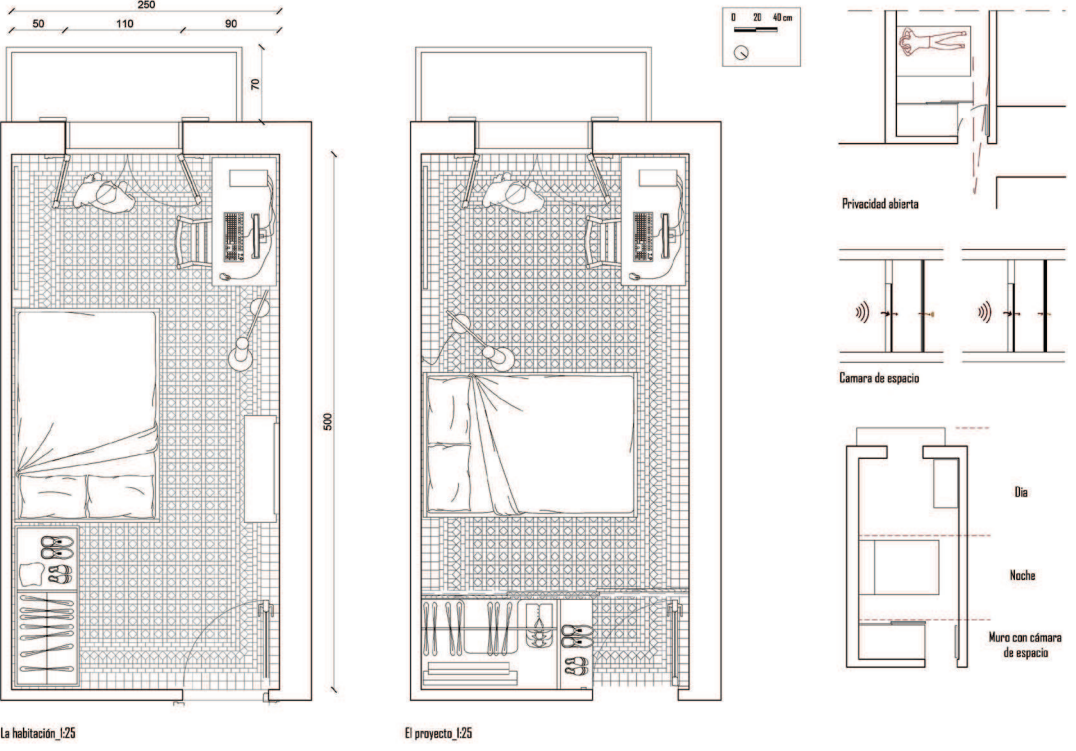

Dibuixar l’emplaçament no és solament grafiar el punt respecte la ciutat i els carrers del voltant. Al estudiar per on es mou en Yassine, ens adonem que l’emplaçament és relatiu segons per quins carrers passi o per quines botigues freqüenti. Existeix un emplaçament diferent segons cada persona encara que visquin en el mateix lloc. En el cas del Yassine, viu al Raval, però durant el dia només freqüenta els voltants del MACBA, en canvi, de nit baixa fins més enllà de la FilmoTeca, on hi ha els pubs i discoteques.

PRIMER PROJECTE A COST ZERO: MILLORA DE L’ESPAI PRIVAT D’EN YASSINE

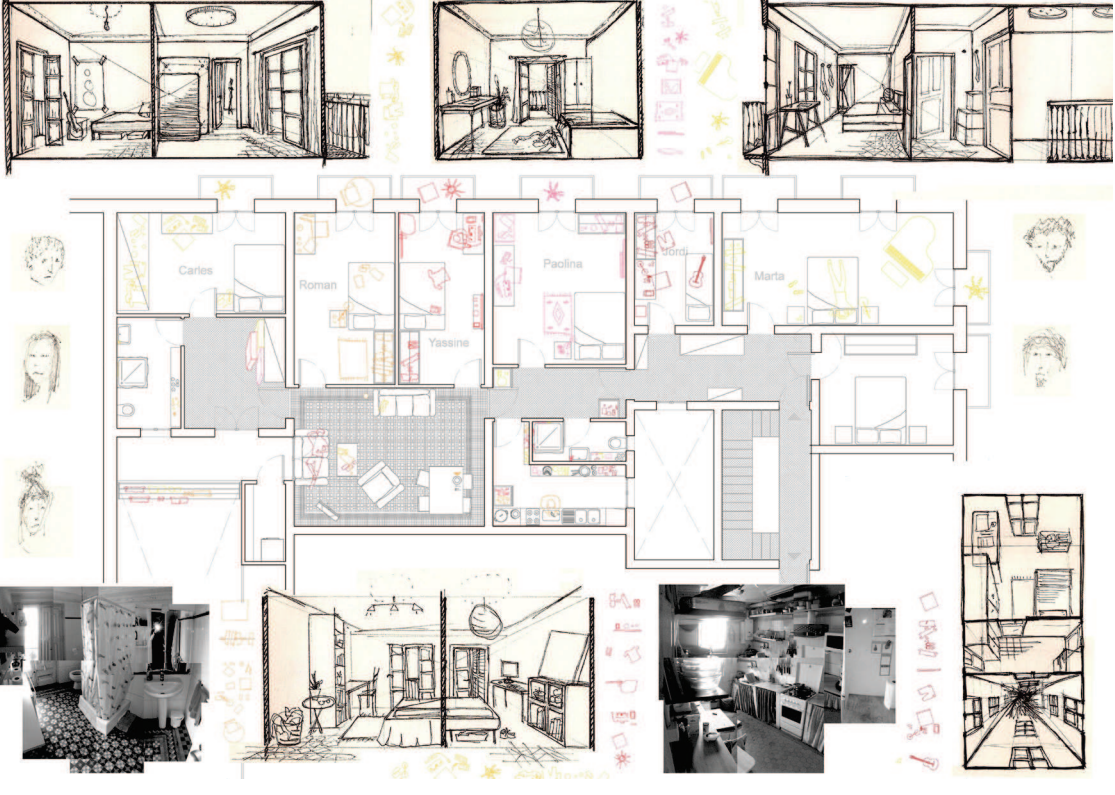

Millorar la privacitat i l’emmagatzematge és l’objectiu d’aquesta proposta. La solució va ser fer que el segon problema ajudés al primer. Col·locant un filtre, treballant en el gruix del mur que separa l’habitació de la sala d’estar millorem la privacitat. Fent que aquest gruix sigui un armari, amb la possibilitat de guardar millor les coses d’en Yassine milloravem alhora l’aïllament acústic. Un mur amb cambra d’espai. L’usuari pot decidir si tenir la porta oberta però una cortina passada, o al revés... flexibilitat en una única actuació.

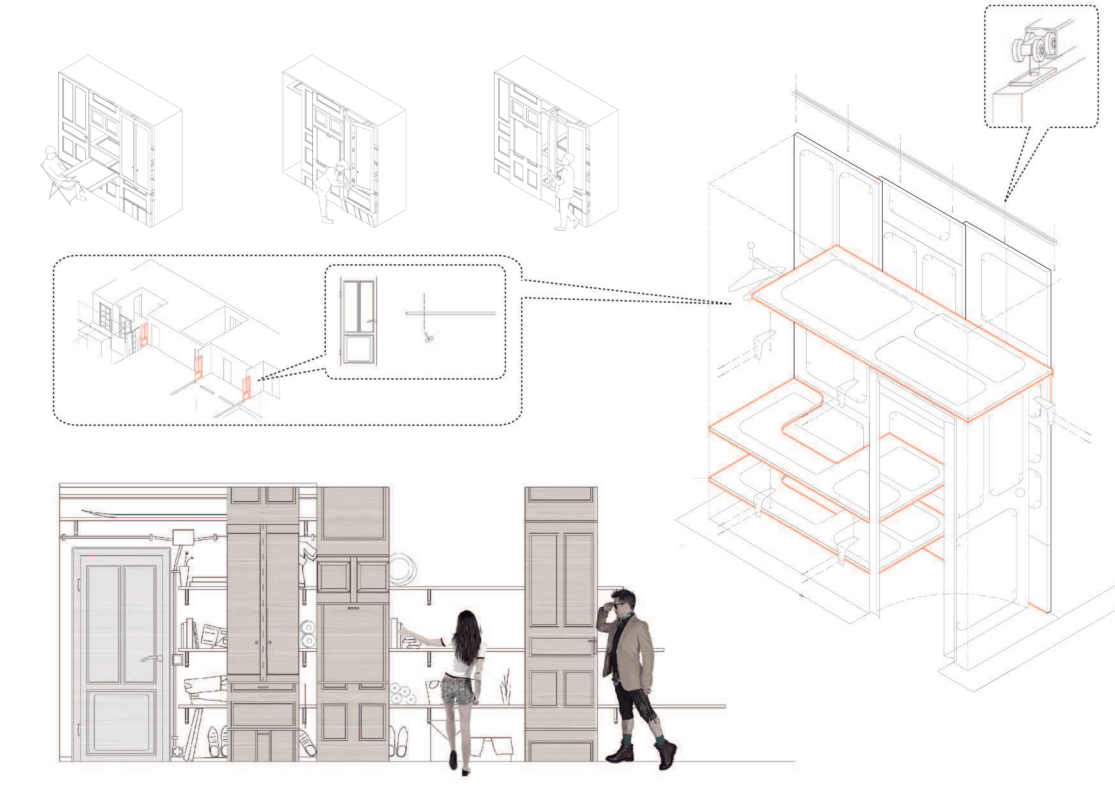
SEGON PROJECTE A COST REDUÏT: MILLORES A TOT EL PIS

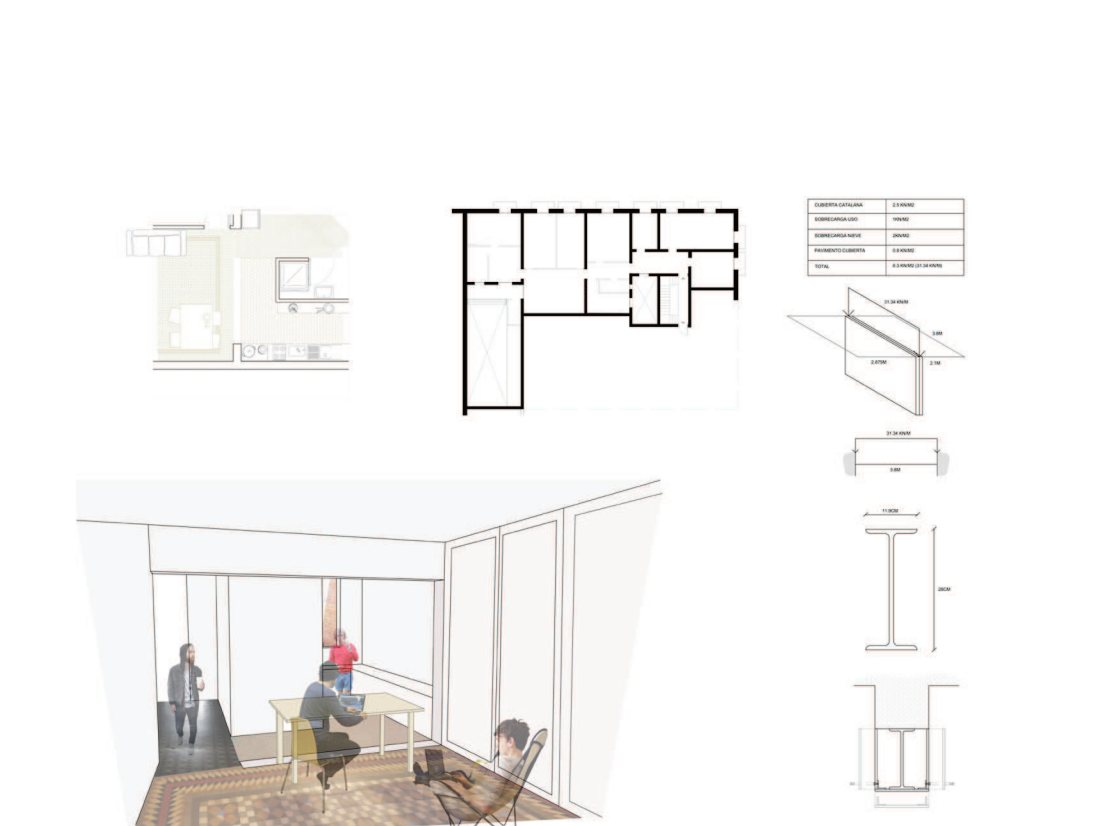
El segon projecte tracta de dues operacions, allargar el mur amb cambra d’espai del primer projecte al llarg de tot el pis i tirar a terra el mur que separa la sala d’estar de la cuina. Millorant la privacitat de les habitacions que són al costat dels espais comuns i fer més agradable aquest espai comunitari.

Quan es comparteix pis, convius amb gent que moltes vegades no coneixes, són els teus veïns, la teva casa privada es redueix a la teva habitació. Com en l’emplaçament, cada persona fa ús de les estances comunitàries del pis de manera diferent, fent que moltes vegades la privacitat sigui mínima pels qui viuen en les habitacions de davant de la sala d’estar. Aquest problema va evidenciar on es podia actuar, tant pel Yassine com pels demés habitants. Millorar els espais comuns, en estat decadent, propis d’una finca de 1880, també va ser un punt on treballar.

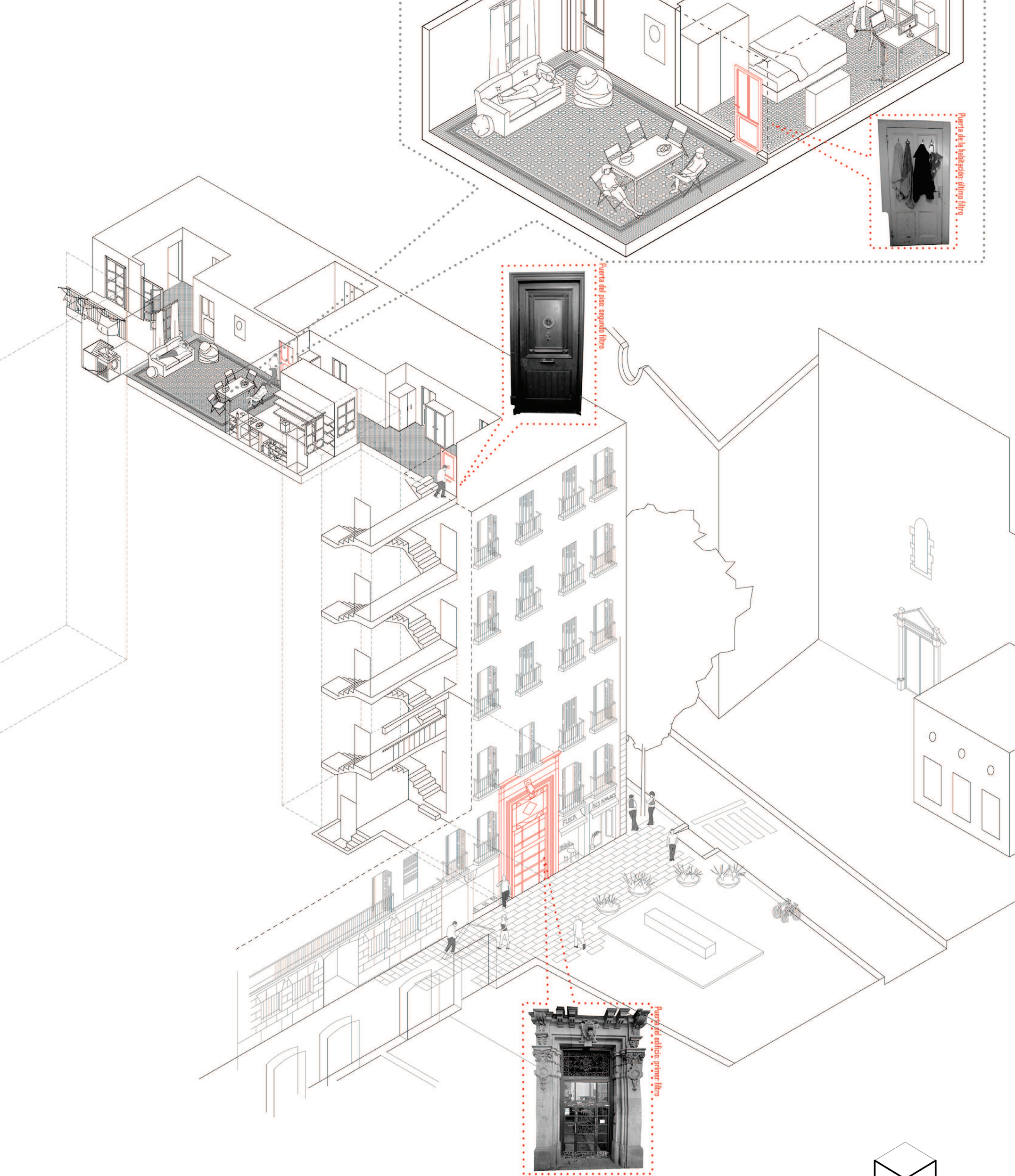
El cost zero del projecte s’aconsegueix gràcies a aprofitar les portes que divideixen els espais comuns, i que no s’utilitzen, per construir l’armari. Amb les tres portes, hi ha múltiples variants en que segons les necessitats de l’usuari pot tenir un armari o un escriptori...

L’única operació que encareix el pressupost és el fet de tirar a terra un mur de càrrega. Aprofitant que l’habitatge es troba a l’últim pis de l’edifici, es pot proposar fer un apeo del mur amb una biga metàl·lica que suporti el pes de la coberta.

Del Carrer al Carrer

Aquest projecte, dins del taller d’Arquitectes de Capçalera, tracta d’oferir els serveis dels arquitectes a gent que normalment no se’ls podria permetre o no pensa que l’arquitectura la pugui ajudar i plantejar projectes amb el mínim cost possible. Per tant, vam buscar un “client”, un jove estudiant que comparteix pis amb altre gent. El projecte comença amb un intens redibuixat d’on viu, per on es mou, que fa quan arriba a casa... tot per trobar coses on l’arquitectura pugui ajudar.

DE L’ESTAR COMÚ A L’ESPAI PRIVAT

La transició de l’espai comú (menjador i passadís) a l’espai privat de les habitacions es resol a través d’una única porta. La transició és nul·la, i els usuaris del pis es queixen de no tenir privacitat visual, acústica ni psicològica.